

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/124/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120210160
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5120210160.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Autoservis - Zaťko, s.r.o., so sídlom 027 55 Krivá 92, IČO: 36 418 862, zastúpeného zástupcom AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: Generali Česká pojišťovna a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 452 72 956, konajúca prostredníctvom: Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava - mestská časť Karlova Ves 841 04, IČO: 54 228 573, zastúpenému právnou zástupkyňou JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou, so sídlom V. Q. XX, XXX XX Q., v konaní o zaplatenie 2.698,99 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/187/2020-114 zo dňa 6. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/187/2020-114 zo dňa 6. mája 2021 p
o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný - pôvodne Generali Poist'ovňa, a.s., IČO: 35 709 332, v odvolacom konaní na základe právoplatného uznesenia dňa 9.3.2022, č.k. 13Cob/124/2021-207 zo dňa 1.3.2022 zamenený žalovaný podľa ust. § 80 CSP - Generali Česká pojišťovna a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 452 72 956, konajúca prostredníctvom: Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava - mestská časť Karlova Ves 841 04, IČO: 54 228 573 (ďalej len „žalovaný“) je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.698,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.698,99 Eur od 29.12.2018 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Samostatným výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 2.698,99 Eur spolu s úrokmi z omeškania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.10.2018 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle BMW 318d, evidenčné číslo vozidla: BL 559LJ, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému Bit solution s.r.o., pričom predmetná škodová udalosť bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla, ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Ku škodovej udalosti došlo tak, že motorové vozidlo Škoda Octavia sa snažilo rýchlo zareagovať na vzniknutú náhlu situáciu na ceste,

kedy neznáme protiidúce vozidlo prešlo do protismeru. Vodič motorového vozidla Škoda Octavia sa snažil vyhnúť zrážke, a tým zachytil kolesami označovací baner, ktorý následne odhodilo do jazdnej dráhy za ním idúceho motorového vozidla BMW 318d, teda do vozidla poškodeného. Škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval ako poistnú udalosť č. 6401054223. Poškodený motorové vozidlo dal opraviť v autoservise žalobcu a náklady na opravu vozidla boli vyfakturované sumou 2.698,99 Eur. Poškodenému bolo Oznámením o ukončení likvidácie škodovej udalosti zo dňa 13.12.2018 oznámené žalovaným, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a poisťovňa škodovú udalosť odložila bez poskytnutia poistného plnenia. Žalovaný neposkytol poškodenému žiadne plnenie, preto celková nepriznaná suma bola vo výške 2.698,99 Eur. Poškodený neuznanú sumu postúpil na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2019.

3. Okresný súd poukázal na obranu žalovaného vo vyjadrení k žalobe podaním zo dňa 09.11.2020, podľa ktorej poistnú udalosť nerozporoval, avšak mal za to, že v predmetnom prípade odhodenia banera bolo konanie vodiča tretieho motorového vozidla, ktoré nebolo možné predvídať a k jeho odhodeniu došlo aj v dôsledku rýchlosti pohybujúceho sa poisteného vozidla. Žalovaný súčasne mal za to, že rýchlosť motorového vozidla nie je okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke motorového vozidla, ale je osobitnou vlastnosťou, povahou motorového vozidla. Podľa žalovaného bolo potrebné sa zaoberať tým, v akej miere sa jednotlivé motorové vozidlá podieľali na vzniku škody na poškodenom vozidle, ako aj posúdiť, aké boli následné možnosti vodiča poškodeného vozidla, resp. či bolo v jeho možnostiach vyhnúť sa prekážke ležiacej na ceste. Žalovaný bol názoru, že išlo o okolnosť, ktorá nemala pôvod v prevádzke, preto žalovaný nebol zodpovedný.

4. Okresný súd konštatoval podľa výsledkov vykonaného dokazovania, že medzi stranami bolo nesporné, že dňa 11.10.2018 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle BMW 318d, ktorú spôsobil vodič motorového vozidla, ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného. Rovnako nebolo sporné, že ku škodovej udalosti došlo tak, že motorové vozidlo Škoda Octavia sa snažilo rýchlo zareagovať na vzniknutú náhlu situáciu na ceste, kedy neznáme protiidúce vozidlo prešlo do protismeru. Vodič motorového vozidla Škoda Octavia sa snažil vyhnúť zrážke a zachytil kolesami označovací baner, ktorý následne odhodil do jazdnej dráhy za ním idúceho motorového vozidla BMW 318d.

5. Medzi stranami nebol sporný vznik škodovej udalosti, vznik škody, výška škody, avšak žalovaný odmietal zodpovednosť z dôvodu, že išlo o okolnosť, ktorá nemala pôvod v prevádzke, a preto nebol zodpovedný.

6. Okresný súd mal ďalej preukázané, že žalovaný listom zo dňa 11.10.2018 poškodenému oznámil ukončenie likvidácie škodovej udalosti bez poskytnutia poistného plnenia, pretože motorové vozidlo značky Škoda Octavia, na ktoré je uzavretá zmluva o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, narazilo do podstavca prenosnej dopravnej značky, ktorý odhodilo do jazdnej dráhy za ním idúceho motorového vozidla BMW 318d, ktorého prevádzkovateľ aj v súvislosti s touto škodovou udalosťou uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla ich poisteného. Žalovaný v danom prípade mal za to, že škoda na motorovom vozidle BMW 318d nebola spôsobená okolnosťami, ktoré by mali pôvod v prevádzke motorového vozidla a do úvahy tak prichádzala liberácia prevádzkovateľa motorového vozidla, čo znamená, že prevádzkovateľ sa svojej zodpovednosti môže zbaviť, ak preukáže, že škode sa nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Ku škodovej udalosti došlo v dôsledku stretu motorového vozidla Škoda Octavia s prenosnou dopravnou značkou, ktorá bola v dôsledku tejto zrážky odhodená do jazdnej dráhy motorového vozidla. Žalovaný mal za to, že škoda na vozidle bola spôsobená osobitnou povahou prevádzky, nebola preto spôsobená okolnosťami, ktoré by mali pôvod v prevádzke. Prevádzkovateľ sa preto podľa žalovaného mohol svojej zodpovednosti za škodu zbaviť.

7. Z predloženej faktúry č. FV180987 vyplynulo, že bola vystavená dňa 20.11.2018 žalobcom poškodenému na sumu 2.698,99 Eur. Okresný súd poznamenal, že žalovaný výšku a jednotlivé položky opravy nenamietal a ničím relevantným nespochybňoval.

8. Podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.11.2019 okresný súd skonštatoval, že žalobca ako postupník a poškodený ako postupca zmluvou postúpili na žalobcu pohľadávku vo výške 2.698,99

Eur ako nepriznanú a nevyplatenú žalovaným a príslušenstvo pohľadávky tvorilo úroky z omeškania. Okresný súd konštatoval, že žalobca mal danú aktívnu vecnú legitimáciu.

9. Okresný súd poukázal na ust. § 427, § 428 Občianskeho zákonníka. Okresný súd uviedol, že motorové vozidlo Škoda Octavia v dôsledku vyhybania sa oproti idúcemu motorovému vozidlu svojimi kolesami zachytilo označovací baner, ktorý spadol na cestu za ním. Podľa okresného súdu išlo o okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke, pretože samotným pôvodom bola hybná sila motorového vozidla Škoda Octavia, ktorou kolesá motorového vozidla zachytili baner. Táto škodová udalosť nebola závislá na zavinení škodcu. Škoda vznikla v dôsledku okolností, ktoré mali pôvod v prevádzke motorového vozidla Škoda Octavia. Ak by išlo o okolnosti, ktoré nemajú pôvod v prevádzke daného motorového vozidla, tak by išlo o prípad, v ktorom okolnosti, ktoré nemajú pôvod v povahe prevádzky dopravného prostriedku, by boli také skutočnosti, ktoré síce možno označiť za skutočnosti, ktoré viedli k vzniku škody, ktorá má svoj pôvod v povahe prevádzky dopravného prostriedku, avšak tieto okolnosti nie sú v žiadnom vzťahu a ani nesúvisia s povahou daného prostriedku. Ide o tzv. vonkajšie okolnosti. Typicky za takéto vonkajšie okolnosti sa považujú prírodné udalosti, ako je povodeň, zemetrasenie, zásah tretích osôb alebo správanie zvierat. Uvedené vyplýva z rozhodnutia R 3/1984. Okresný súd uviedol, že okolnosti, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, sú takými okolnosťami, ktoré nesúvisia s prevádzkou motorového vozidla. Sú nezávislé od prevádzky motorového vozidla a aj bez prevádzky motorového vozidla by došlo k vzniku škody, nesúvisia žiadnym spôsobom s povahou prevádzky motorového vozidla.

10. Okresný súd mal za to, že v danom prípade škoda nebola spôsobená vonkajšou okolnosťou prevádzky, ale okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prevádzky. Vinník počas prevádzky dopravného prostriedku hybnou silou spôsobil škodu poškodenému. Okolnosť, a to zachytenie označovacieho banera vodičom vozidla Škoda Octavia, ktorý následne spadol do jazdnej dráhy poškodeného vozidla idúceho za vinníkom, čím došlo ku škode na motorovom vozidle BMW, je okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke motorového vozidla. Išlo jednoznačne o príčinnú súvislosť, ako aj súvis s povahou daného prostriedku. Nešlo o vonkajšiu okolnosť, ale pôvod bol v pohybe a prevádzke vozidla Škoda Octavia. Ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, prevádzateľ sa tejto zodpovednosti nemôže zbaviť, a preto nemôže sa aplikovať ust. § 428 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak, ako to argumentoval žalovaný.

11. Okresný súd v samostatnom odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že za okolnosť majúcu svoj pôvod v prevádzke, treba považovať okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou. Zodpovedným subjektom je prevádzkovateľ dopravy alebo prevádzkovateľ dopravného prostriedku. Poškodeným môže byť akákoľvek osoba, ktorej vznikla v dôsledku povahy prevádzky dopravného prostriedku ujma, teda osoba, ktorá bola zasiahnutá prevádzkou dopravného prostriedku, pričom môže ísť o osobu, ktorá je zúčastnená na prevádzke dopravného prostriedku, resp. dopravy, z ktorej vznikla škoda. Žalobca, resp. jeho právny predchodca je poškodeným. Preukázateľne podľa okresného súdu mu vznikla škoda v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, za ktorú zodpovedá škodca, a to konkrétne vodič vozidla Škoda Octavia, ktorý spôsobil, že baner spadol do cesty poškodenému. Žalovaný tvrdil, že v danom prípade príčinou konania vodiča vozidla Škoda Octavia bolo konanie tretej osoby, teda iného vodiča, ktorý mu vběhol do jazdnej dráhy z protismeru, pričom v snahe vyhnúť sa zrážke vodič Škody Octavia uhol s vozidlom na stranu vozovky, kde zachytil baner, ktorý odhodilo do jazdného pruhu pred vozidlo poškodeného, ktoré do neho narazilo. Okresný súd však poznamenal, že vo vzťahu k poškodenému bol práve vodič Škoda Octavia škodcom, ktorého konanie bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Žalobca nemá žiadny právny nárok voči tretiemu účastníkovi, keďže príčinou vzniku škody je práve vozidlo Škoda Octavia. Z predloženého oznámenia o škode z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 11.10.2018 vyplynulo tvrdenie, že dopravná nehoda bola spôsobená vozidlom Škoda Octavia, ktorého prevádzkovateľom je Q. V.. Účelom povinného zmluvného poistenia je prenos finančných dopadov z jeho nositeľa na iný subjekt, aby poškodený nemusel znášať dopady vzniknutej škody. Dopravnej nehode a vzniku škody síce predchádzalo aj iné konanie, ktoré ale nepriamo mohlo pôsobiť na vznik škody. Príčinná súvislosť podľa okresného súdu existovala iba medzi vozidlom škodcu a vznikom škody na vozidle poškodeného.

12. K liberačným dôvodom v zmysle ust. § 428 Občianskeho zákonníka, na ktoré poukazoval žalovaný, k nim okresný súd uviedol, že v danom prípade sa vyžaduje kumulatívne naplnenie dôvodov, ktoré je povinný preukázať žalovaný. Len ak prevádzkovateľ preukáže, že škoda bola spôsobená okolnosťami,

ktoré nemajú pôvod v povahe prevádzky, vtedy môže dokazovať, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Ak ale škoda bola spôsobená povahou prevádzky, ako to bolo v danej veci, liberácia nebola možná. Okresný súd poukázal na vyjadrenie žalovaného, ktorý odkázal na ust. § 418 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za škodu nie je zodpovedný ten, kto túto spôsobil pri odvracaní priameho hroziaceho nebezpečenstva, ktorú sám nespôsobil. Žalovaný však v danom prípade pripustil, že práve vodič vozidla Škoda Octavia spôsobil škodu, ale pri odvracaní nebezpečenstva. Pre vznik škody podľa ust. § 428 Občianskeho zákonníka bolo bezpredmetné a irelevantné, či išlo o odvracanie hroziaceho nebezpečenstva alebo nie. Škoda vznikla v súvislosti s okolnosťou, ktorá mala pôvod v prevádzke a uvedené založilo zodpovednostný vzťah voči vzniknutej škode škodcu. Pri akceptovaní výkladu žalovaného by došlo k záveru, že aplikáciou ust. § 418 Občianskeho zákonníka by pri odvracaní hroziaceho nebezpečenstva boli škodcovia oslobodení od povinnosti niesť zodpovednosť za vzniknuté škody, a to práve pri prevádzke motorového vozidla. Okresný súd poukázal na názor vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Tz/11/2001.

13. Výlučné zavinenie poškodeného môže viesť k úplnému zbaveniu sa zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu, avšak len v tom prípade, ak škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, ale nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Ak žalovaný popieral zavinenie škodcu a pripúšťal, že ide o spoločné zavinenie, tak okresný súd poznamenal to, že vinníkom dopravnej nehody je poistený u žalovaného, čo bolo uvedené aj v správe o nehode. Nebola daná pochybnosť o škodcovi, ktorého motorové vozidlo bolo poistené u žalovaného. Žalovaný však poprel vznik škody, ktorý bol v priamej príčinnej súvislosti s konaním škodcu, čo škodca sám potvrdil v správe o nehode. Ak by si škodca nepočínal týmto spôsobom, nespôsobil by spadnutie banera a následne vznik škody na motorovom vozidle poškodeného. Podľa okresného súdu bola daná existencia príčinnej súvislosti. Zodpovednosť škodcu okresný súd posúdil tak, že je objektívna, zavinenie nebolo potrebné dokazovať. Poškodený žiadnym spôsobom nezavinil vznik škody, preto nebol dôvod, aby vznik škody znášal pomerne v zmysle ust. § 441 Občianskeho zákonníka.

14. Okresný súd uviedol, že škodca bol určený a existovala príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody. Súčasne išlo o zodpovednosť za škodu, ktorá bola spôsobená okolnosťami, ktoré mali pôvod v prevádzke, a tým nebola možná liberácia a za škodu zodpovedá škodca.

15. Okresný súd zvýraznil, že nebolo medzi stranami sporné to, akým spôsobom došlo ku škode, teda že škodca zachytil baner, ktorý spadol do cesty poškodenému. Žalovaný poukázal na to, že poškodený nabehol na baner ležiaci na ceste a v dôsledku toho došlo k poškodeniu vozidla. Okresný súd mal za to, že práve to bola príčinná súvislosť medzi konaním škodcu a vznikom škody. Ak by nebol škodca zachytil baner, nedošlo by ku škode. Príčina bola v prevádzke vozidla škodcu, ktorý zachytil baner pri svojej prevádzke. V danom prípade podľa okresného súdu, bolo možné aplikovať vyslovený názor a konštatovanie v zmysle ustálenej súdnej praxe (stanovisko NS SR zo dňa 03.06.2014, Cpj 5/2014), podľa ktorého aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla, je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Zodpovednosti za túto škodu sa podľa ust. § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.

16. Okresný súd ďalej poukázal na ust. § 431 Občianskeho zákonníka. Podľa okresného súdu nebolo možné na predmetnú vec aplikovať stret prevádzok medzi poškodeným a škodcom, pretože k takémuto stretu nedošlo. Poškodený nebol škodcom a nebol za vzniknutú škodu zodpovedný. Poškodený nebol účastný na vzniku škody, škoda mu bola vnútená. Navyše pri strete prevádzok ide o objektívnu zodpovednosť, t.j. zodpovednosť, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie. Ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka možno použiť iba pri vzájomnom vysporiadaní medzi viacerými prevádzateľmi. Pokiaľ viacerí prevádzatelia spôsobili pri strete prevádzok škodu aj tretej osobe nezúčastnenej na vzájomnom strete prevádzok, prevádzatelia prevádzok, ktoré sa stretli, budú voči tejto tretej osobe zodpovední spoločne a nerozdielne. Iba vo vzájomnom pomere medzi solidárnymi dlžníkmi sa vyporiadajú podľa účasti na spôsobení škody. Z povahy prevádzky dopravných prostriedkov vyplýva požiadavka, aby prevádzateľ aj v týchto prípadoch zodpovedal za škodu, ktorú nezavinil. Ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka, podľa okresného súdu možno použiť iba pri vzájomnom vysporiadaní medzi viacerými prevádzateľmi, nie vo vzťahu k poškodenému. Pri solidárnych záväzkoch má veriteľ samostatnú pohľadávku voči každému spoludlžníkovi a môže vymáhať splnenie záväzku v celom rozsahu alebo jeho časť voči jednému alebo niekoľkým alebo proti všetkým spoludlžníkom, a to súčasne

alebo postupne. Podľa okresného súdu aj keby vodič, ktorý prešiel do protismeru a škodca, vodič Škoda Octavia, zodpovedali za škodu spoločne a nerozdielne, bolo len na poškodenom ako veriteľovi, od koho si bude vymáhať náhradu za škodu. Nebolo povinnosťou poškodeného, aby dokazoval, že za škodu zodpovedá škodca. V danom prípade škodca jasne a zrozumiteľne uviedol v správe o nehode, že je vinníkom nehody.

17. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. b), ods. 4, § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., § 797 ods. 2, § 442 ods. 1, § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, Článok 15, ust. § 191 CSP.

18. Okresný súd mal za zistené, že podľa oznámenia škody poistený uznal, že je vinníkom nehody a uznal aj to, akým spôsobom sa poistná udalosť stala. Okresný súd skonštatoval zodpovednosť vodiča vozidla, ktorého kolesá v dôsledku vyhybania sa vozidlu z protismeru zachytili označovací baner, ktorý následne spadol; išlo o objektívnu zodpovednosť nezávislú na jeho zavinení. Ak takýto vodič má uzatvorené povinné zmluvné poistenie, bola jeho poisťovňa povinná takúto škodu za neho nahradiť. Poškodený si splnil všetky svoje povinnosti, ktoré mu vyplývali z platných právnych predpisov. Škodovú udalosť ohlásil, uplatnil si nárok na náhradu škody, predložil faktúru za opravu, poskytol všetky informácie a dôkazy, ktoré boli v jeho dispozičnej sfére. I napriek uvedenému žalovaný zamietol uplatnený nárok na poskytnutie poistného plnenia z dôvodu, že nebolo preukázané, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré by mali pôvod v prevádzke.

19. Za aplikácie ust. § 191 CSP, § 151 CSP okresný súd v zhrňujúcom závere konštatoval podľa výsledkov dokazovania to, že vzniknutá škoda odhodením banera je okolnosťou v prevádzke, preto žalovaný sa nemôže tejto zodpovednosti zbaviť. To, že daná škoda mala pôvod v prevádzke, bolo v danej veci podporené judikatúrou, ktorá sa týka napr. vymrštenia kameňa spod kolies, kedy taktiež predmet pod vplyvom hýbania kolies bol vymrštený. V danom prípade podľa okresného súdu išlo o podobnú vec, kedy došlo vplyvom pohybu kolies k poškodeniu banera, ktorý následne spadol a spôsobil škodu na motorovom vozidle poškodeného. Išlo o pôvod daný v prevádzke a tento záver žalovaný ničím relevantným nevyvrátil. Tejto zodpovednosti sa žalovaný nemôže zbaviť, pokiaľ škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré mali pôvod v prevádzke. Liberácia bola možná v zmysle ust. § 428 Občianskeho zákonníka len v prípade, ak by škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré by nemali pôvod v prevádzke, čo však nebol daný prípad. Ak žalovaný poukazoval na ust. § 431 Občianskeho zákonníka, okresný súd mal za to, že toto zákonné ustanovenie sa vzťahuje na vyporiadanie sa medzi viacerými prevádzateľmi, ktorí spôsobili škodu, avšak nejde o vzťahy medzi poškodeným a škodcom. Z toho dôvodu ani uvedené zákonné ustanovenie nebolo možné aplikovať na daný sporový prípad. Ak žalovaný poukázal na možné spoluzavinenie poškodeného, tak neuviedol ani jedno tvrdenie, ako by mal poškodený spoluzaviniť danú škodu, nepredložil žiaden dôkaz. V danej veci išlo o objektívnu zodpovednosť medzi poškodeným a škodcom a v takom prípade nie je možné skúmať mieru zavinenia. Okresný súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, ktorý uviedol aj to, že prvotnou príčinou bolo prvé vozidlo, ktorému sa jeho poistený vyhybal. Príčinou škody bolo odhodenie baneru kolesami z vozidla poisteného, a preto prípadná miera zavinenia je predmetom možného iného konania a nebola predmetom tohto konania.

20. Okresný súd vyhovel žalobe o zaplatenie istiny spolu aj s úrokmi z omeškania za aplikácie ust. § 517 ods. 1, 2, § 797 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka, § 3 vyhlášky č. 87/1995 Z.z.. Žalovaný listom zo dňa 13.12.2018 oznámil, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti. Pokiaľ žalovaný nezaplatil žalovanú istinu, podľa okresného súdu sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí 15 dní. Okresný súd preto zaviazal žalovaného aj na úroky z omeškania od 29.12.2018 zo žalovanej istiny, a to vo výške 5% ročne v zmysle platných právnych predpisov, pričom výšku úrokov z omeškania okresný súd posúdil za primeranú, osobitne ju nedokazoval. Z dôvodu, že išlo o nárok podľa Občianskeho zákonníka a úroky z omeškania sa posudzovali podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka, nebolo aplikované ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. a nebol teda dôvod nepriznať úroky z omeškania.

21. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255, § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobca bol v plnom rozsahu úspešný, preto okresný súd mu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

22. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. V zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP žalovaný namietal to, že okresný súd nepostupoval v súlade s ust. § 181 ods. 2 CSP, podľa ktorého po prednesoch sporových strán uvedie sporné skutkové tvrdenia a tie, ktoré považuje za nesporné, ako aj, ktoré dôkazy vykoná. Súd má najmä následne uviesť svoje predbežné právne posúdenie veci, ku ktorému v prejednávanej veci na jedinom pojednávaní dňa 06.05.2021 vôbec nedošlo. Žalovaný mal za to, že postup okresného súdu bol v rozpore s ust. § 182 ods. 2 CSP.

23. Žalovaný namietal záver okresného súdu o tom, že zodpovednosť vodiča vozidla, ktorého kolesá v dôsledku vyhábania sa vozidlu z protismeru zachytili označovací banner, ktorý následne spadol, je rozhodujúcou okolnosťou vzniku škody na vozidle BMW 318d, ktorý záver žalovaný považoval za značne zjednodušujúci a celkom nesprávny. Bolo preukázané, že dôvodom vyhábacieho manévra vodiča vozidla Škoda Octavia, pri ktorom došlo k zhodeniu banera, boli okolnosti na strane tretieho vozidla, ktoré náhle vybočilo do protismeru vozidla Škoda Octavia a ktorého vodič v úsilí vyhnúť sa čelnej zrážke pri uhýbacom manévri zachytil a zhodil baner na cestu za sebou. Jedinou a rozhodujúcou príčinou konania vodiča vozidla Škoda Octavia bola teda udalosť na strane iného vozidla, ktoré vyvolalo ako svoj následok aj vyhábací manéver vodiča vozidla Škoda Octavia. Samotné vybočenie vozidla Škoda Octavia nebolo svojvoľné a ani tou rozhodujúcou okolnosťou, ktorá sama/prvotne vyvolala reťaz ďalších udalostí vedúcich k vzniku škody, ale bolo len súčasťou následkov, ktoré vyvolala iná okolnosť - prevádzka iného vozidla. Podľa žalovaného otázka priamej príčinnej súvislosti bola zásadnou z hľadiska posúdenia následkov, ktoré sa prejavili vo vzniku škody na vozidle BMW 318d, na ktorej skúmanie nemožno ani v prípade osobitnej zodpovednosti spôsobenej prevádzkou motorových vozidiel rezignovať. Vzniknutá škoda nebola priamym následkom prevádzky motorového vozidla Škoda Octavia, keď podľa žalovaného spôsob prevádzky tohto vozidla, a to vybočenie z jazdnej dráhy a zhodenie banera bol len ďalším z (viacerých) následkov inej vyvolávajúcej príčiny. Podľa žalovaného záver okresného súdu, že prvotnou príčinou škody nebolo vozidlo, ktorému sa vodič vozidla Škoda Octavia vyhýbal, ale toto vozidlo, nemôže obstať, pretože je v rozpore so skutkovými zisteniami o priebehu škodovej udalosti. Žalovaný v odvolaní namietal, že príčinou vzniku škody nebola okolnosť, ktorá by mala pôvod v prevádzke motorového vozidla. O takúto okolnosť sa podľa ustálenej judikatúry nejedná v prípade neodvratiteľnej (živej) udalosti spôsobenej prírodnými silami alebo v prípade zásahu tretej osoby alebo zvieratá. V danom prípade došlo k situácii, kedy vozidlu Škoda Octavia vbehol náhle a nečakane do jazdnej dráhy neznáme motorové vozidlo v protismere, v dôsledku čoho nemal vodič motorového vozidla inú možnosť, ako vybočiť zo svojej jazdnej dráhy ku krajnici, čím svojou pravou stranou zachytil tam umiestnený baner. Konanie vodiča Škoda Octavia bolo len reakciou na náhle vzniknutú nepredvídanú situáciu v cestnej premávke vyvolanú inou osobou, keď konanie vodiča Škody Octavia bolo možné hodnotiť ako primerané okolnostiam (vyhábanie sa čelnej zrážke ako nepomerne závažnejšiemu následku) ako aj vynaloženie všetkého primeraného úsilia, ktoré bolo možné od neho v danej situácii objektívne požadovať.

24. Žalovaný namietal, že okresný súd nevysvetlil, na základe akých zistení dospel k záveru, že sa nejedná o stret prevádzky motorových vozidiel, a tým žalovaný považoval v tejto časti rozhodnutie za nepreskúmateľné. Žalovaný už vo vyjadrení k žalobe poukázal na potrebu vyporiadania sa podľa miery účasti prevádzateľov na spôsobiť škody, a to všetkých prevádzok, ku ktorých stretu v konkrétnej situácii došlo s určením podielu zodpovednosti aj v súvislosti s prevádzkou vozidla BMW 318d. Podľa žalovaného v tejto súvislosti oprávnene vyvstáva aj otázka posúdenia špecifikovaného porušenia povinností vodičom vozidla BMW 318d o povinnom pozdĺžnom odstupe od pred ním jazdiaceho vozidla Škoda Octavia, keď evidentne jazdil rýchlosťou a vo vzdialenosti, na ktorú nemal potrebný rozhľad, keďže sa nedokázal vyhnúť predmetu nachádzajúcemu sa na vozovke. S touto zásadnou argumentáciou žalovaného sa okresný súd riadne, resp. vôbec nevyporiadal. Žalovaný mal za to, že okresný súd prijal nesprávne právne závery o existencii príčinnej súvislosti, nesprávne závery o možnosti prípadnej liberácie, nevysvetlil z akých dôvodov nepovažoval predmetnú udalosť za stret viacerých prevádzok, čo malo následne vplyv na nedostatočné a nepodložené závery o možnosti aplikácie ust. § 431, prípadne § 441 Občianskeho zákonníka. Žalovaný upriamil pozornosť na to, že vozidlo Škoda Octavia nespôsobilo škodu na vozidle BMW 318d priamo, vymrštením predmetu (banera) do tohto vozidla (ako tomu býva v prípadoch škôd na čelných sklách v dôsledku vymrštenia kameňa, na ktoré poukázal okresný súd) a škoda nenastala podľa žalovaného tak, že predmet spod kolies vozidla bol odhodnený do za ním jazdiaceho vozidla, ktoré takto poškodil. Škoda nastala tak, že predmet bol zhodený na cestu, kde naň až následne nabehol vodič vozidla BMW 318d a v dôsledku toho „nabehnutia“ na baner ležiaci na vozovke došlo k poškodeniu samotného vozidla. Takémuto deju by zodpovedala odlišná situácia,

kedy by kameň vymrštený spod kolies jedného vozidla ostal ležať na vozovke, kde by naň nabehol iný vodič svojím vozidlom, čím by došlo k jeho poškodeniu, pričom by podľa záverov okresného súdu bola daná jedine zodpovednosť vozidla, ktoré kameň do jazdnej dráhy iného vozidla odhodilo. Aj v tomto smere žalovaný považoval závery okresného súdu za predčasné a neúplné a v konečnom dôsledku nepodložené. Bolo potrebné zvažovať aj okolnosti súvisiace s prevádzkou vozidla BMW 318d, keď v rozsahu v akom škodu zaviniť, prípadne za náhodu, ktorá sa mu prihodila, je vylúčená zodpovednosť vozidla Škoda Octavia. Žalovaný nesúhlasil so závermi okresného súdu o nemožnosti aplikácie ust. § 418 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného, z právneho predpisu nevyplýva žiadne takéto vylúčenie aplikácie predmetného ustanovenia aj na prípady osobitnej zodpovednosti, konkrétne zodpovednosti podľa § 427 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie okresného súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení.

25. K doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 22.7.2021. Žalobca k odvolaciemu dôvodu žalovaného, podľa ktorého okresný súd mal porušiť procesný postup v zmysle ust. § 181 a § 182 CSP uviedol, že tým, že okresný súd na pojednávaní nepredniesol predbežné právne posúdenie, neporušil procesný postup a hlavne žiadnym spôsobom týmto postupom okresného súdu nedošlo k naplneniu odvolacích dôvodov, ktoré uvádza žalovaný. K príčine vzniku škodovej udalosti žalobca uviedol, že pôvod bol v povahe prevádzky motorového vozidla škodcu, ktoré zhodilo baner a spôsobilo škodu poškodenému. Následkom odhodenia banera bol vznik škody na poškodenom motorovom vozidle, pričom príčinná súvislosť medzi pôvodom v prevádzke motorového vozidla a vznikom škody bola daná. Hybná sila motorového vozidla škodcu zapríčinila odhodenie banera, ktorý spadol na cestu a spôsobil škodu. Nemožno prijať záver, že motorové vozidlo škodcu bolo len súčasťou reťazenia ďalších okolností ako uviedol žalovaný. Škodcom bol preukázateľne vodič motorového vozidla, ktoré zhodilo baner. Vinník počas prevádzky dopravného prostriedku a hybnou silou motorového vozidla Škoda Octavia spôsobil škodu poškodenému. Zachytenie označovacieho banera vodičom motorového vozidla Škoda Octavia a následné spadnutie do jazdnej dráhy poškodeného vodiča BMW idúceho za vinníkom, čím došlo ku škode na motorovom vozidle BMW, bolo okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke vozidla, a preto vinník objektívne zodpovedá za vznik škody, ktorej zodpovednosti sa nemôže zbaviť. V tomto prípade škoda nebola spôsobená vonkajšou okolnosťou prevádzky, ale okolnosťami, ktoré mali pôvod v povahe prevádzky. Ustanovenie § 428 Občianskeho zákonníka je podľa žalobcu potrebné vykladať v tom zmysle, že nevyhnutnými predpokladmi sú:

1/ preukázanie, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v povahe prevádzky a
2/ ak preukáže, že škode sa nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Vyžaduje sa kumulatívne naplnenie týchto dvoch dôvodov, ktoré je povinný preukázať ten, kto sa chce zbaviť zodpovednosti, čo v danom prípade bol škodca.

Ak ale škoda je spôsobená povahou prevádzky, liberácia nie je možná. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/42/2015. Žalovaný ani počas šetrenia škodovej udalosti nepoukázal na možné zavinenie poškodeného. V zmysle ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len sčasti, tak je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia, pričom tento dôvod nie je možné dodatočne meniť. Poškodený podľa okresného súdu nezaviniť vznik škody, preto nie je dôvod, aby vznik škody znášal pomerne. K stretu prevádzok v zmysle ust. § 431 Občianskeho zákonníka žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/5/2019. Ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka možno použiť iba pri vzájomnom vyporiadaní medzi viacerými prevádzateľmi, nie vo vzťahu k poškodenému. Ak si žalovaný ako poisťovateľ privodzuje priaznivé dôsledky tým, že odmieta uhradiť vzniknutú škodu, ktorú spôsobil škodca, t.j. poisťený u žalovaného, tak bolo na žalovanom, aby preukázal, že nie je povinný k úhrade vzniknutej škody, keď práve škodca, t.j. poisťený u žalovaného sám seba označil za vinníka vzniku škody, čo v konaní žiadnym relevantným dôkazom nebolo popreté. Žalobca ďalej poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/23/2020. Žalobca poukázal na Čl. 8 CSP s tým, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by poškodený porušil nejakú svoju povinnosť, a tým spôsobil vznik škody. Podľa žalobcu sa okresný súd vypořiadal so všetkými relevantnými dôkazmi. Žalobca rozsudok okresného súdu považoval za vecne a právne správny a tento navrhol potvrdiť s priznaním 100% náhrady trov súdneho konania.

26. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 03.08.2021 (č.l. 161 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom právnej zástupkyne s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

27. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP postupom bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

28. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/124/2021-225 zo dňa 10.03.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 15.03.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

29. Krajský súd pri posudzovaní odvolacích dôvodov žalovaného aplikoval ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, keď bol viazaný odvolacími dôvodmi žalovaného. Žalovaný k vymedzeným odvolacím dôvodom poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), a h) CSP. Krajský súd zdôvodňuje, že pokiaľ žalovaný podaným odvolaním nenamietal priznanie príslušenstva, a to úroku z omeškania k vyhovenej žalovanej istine, tak krajský súd vo vyvolanom odvolacom konaní pri absencii takéhoto odvolacieho dôvodu nemal daný zákonný priestor vzhľadom k ust. § 380 ods. 1 CSP, aby sa zaoberal rozsudkom okresného súdu v časti priznaného príslušenstva, a to úroku z omeškania.

30. Žalovaný odvolacími dôvodmi namietal nesprávnosť postupu okresného súdu, ktorý nepostupoval v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP, namietal nepreskúmateľnosť rozsudku okresného súdu, pokiaľ sa nevysporiadal s obranou žalovaného vo vzťahu k aplikácii ust. § 431 Občianskeho zákonníka, ak podľa žalovaného okresný súd nevysvetlil, na základe akých zistení dospel k záveru, že nejde o stret prevádzok motorových vozidiel, namietal nedostatočné vyhodnotenie skutkových okolností, ktoré podľa žalovaného navyše bolo v rozpore so zisteniami o priebehu škodovej udalosti. Žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci, ak podľa žalovaného príčinou škodovej udalosti nebola okolnosť, ktorá by mala pôvod v prevádzke motorového vozidla Škoda Octavia, ktoré vozidlo bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalovaný mal za to, že okresný súd prijal nesprávne právne závery o existencii príčinnej súvislosti, možnosti prípadnej liberácie.

31. Krajský súd uvádza, že žalovaný nenamietal nedostatočné zistenie skutkového stavu veci okresným súdom, ale to, že skutkové závery okresného súdu boli prijaté v rozpore so skutkovými zisteniami o priebehu škodovej udalosti, resp. nedostatočné vyhodnotenie skutkových okolností. Žalovaný k odvolacím dôvodom neoznačil dôkazy, ktoré podľa neho mali byť vykonané pre prijatie iných skutkových záverov, preto krajský súd bol za aplikácie ust. § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd, pretože neboli dôvody na zopakovanie alebo na doplnenie dokazovania.

32. Námietka nepreskúmateľnosti rozsudku okresného súdu, uplatnená žalovaným nemohla obstať, pretože okresný súd v dostatočnom rozsahu tak po skutkovej, ako aj právnej stránke zdôvodnil prijaté závery, keď dôsledne aplikoval ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd sa zrozumiteľne a v dostatočnom rozsahu vyjadril v odseku 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku, z akých skutkových a právnych záverov mal za to, že v danej veci nebolo možné aplikovať ust. § 431 Občianskeho zákonníka o strete prevádzok dvoch alebo viacerých prevádzateľov, ak v spore nešlo o vyporiadanie medzi prevádzateľmi, ale o uplatnenie škody z titulu poistnej udalosti žalobcom ako právnym nástupcom poškodeného voči žalovanému, u ktorého bolo povinne zmluvne poistené motorové vozidlo Škoda Octavia, vodič ktorého podľa záverov okresného súdu spôsobil škodu na motorovom vozidle BMW 318d. Okresný súd aj v odseku 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku zdôvodnil, že ust. § 431 Občianskeho zákonníka je možné použiť iba pri vzájomnom vyporiadaní medzi viacerými prevádzateľmi, nie vo vzťahu k poškodenému.

33. Podľa ust. § 181 ods. 2 CSP po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

34. Krajský súd uviedol citáciu vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, pretože žalovaný namietal, že postup okresného súdu bol v rozpore s ust. § 181 ods. 2 CSP, pokiaľ neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, a to ani na jedinom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 06.05.2021.

35. Krajský súd sa oboznámil so Zápisnicou o pojednávaní zo dňa 06.05.2021 (č.l. 110 - 112 spisu), v ktorej je zaznamenané, že okresný súd vykonal úkony podľa ust. § 181 CSP. Žalovaný nepreukázal opak, preto krajský súd vychádzal z toho, že okresný súd vykonal postup v zmysle ust. § 181 CSP tak, ako to zaznamenal aj v Zápisnici o súdnom pojednávaní zo dňa 06.05.2021. V podstate úkony vyplývajúce z ust. § 181 CSP, osobitne ust. § 181 ods. 2 CSP sú základom pre zrýchlenie civilného sporového konania.

36. Ak aj v danej veci bolo rozhodnuté na jedinom pojednávaní, tak uvedený postup okresného súdu je v súlade aj so základným princípom vyplývajúcim z Čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. K naplneniu hospodárnosti konania a čo najrýchlejšieho prejednaní a rozhodnutia veci prispieva aj postup súdu v zmysle ust. § 167 CSP o doručení žaloby a vyjadrení, čo aplikoval v tejto veci okresný súd uznesením č.k. 18Cb/187/2020-43 zo dňa 21. októbra 2020, ktorým podľa ust. § 167 ods. 2 CSP vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe, uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, pripojenie listín a označenie dôkazov na preukázanie tvrdení, uznesením č.k. 18Cb/187/2020-56 zo dňa 12. novembra 2020, ktorým vyzval žalobcu v stanovenej lehote 15 dní od doručenia uznesenia na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, uvedeniu skutočností, označeniu dôkazov na preukázanie tvrdení podľa ust. § 167 ods. 3 CSP, uznesením č.k. 18Cb/187/2020-70 zo dňa 11. decembra 2020, ktorým vyzval žalovaného v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu, spolu s uvedením skutočností a označením dôkazov na preukázanie tvrdení podľa ust. § 167 ods. 4 CSP. Krajský súd má za to, že pokiaľ by aj okresný súd nepostupoval v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP, čomu však nezodpovedá obsah Zápisnice o pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 06.05.2021, v ktorej je zaznamenané vykonávanie úkonu podľa ust. § 181 CSP, nemalo by to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu, v danom prípade žalovaného z jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva. Striktné nedodržanie postupu v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP zo strany súdu nie je procesnou vadou konania. Krajský súd v tejto súvislosti primerane poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/43/2020 zo dňa 24. marca 2021, ods. 26 odôvodnenia. Súčasne nejde ani o taký procesný postup zo strany okresného súdu, ktorým by došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Krajský súd vo vzťahu k námietke žalovaného o nedodržaní postupu okresným súdom v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/66/2020 zo dňa 28. októbra 2020, ods. 31. odôvodnenia, z ktorého vyplýva „...,k námietke spočívajúcej v nerešpektovaní ustanovenia § 181 ods. 2 CSP uvádza, že cieľom predmetného ustanovenia je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho cieľom je zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv. Striktné nedodržanie postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP (predtým § 118 ods. 2 OSP) zo strany súdu (spočívajúce v neuvedení, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov možno považovať za zhodné a ktoré zostali sporné, ktoré dôkazy súd vykoná a ktoré nevykoná, ako aj neuvedenie predbežného právneho posúdenia veci súdom) nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia účastníka konania z jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva. Porušenie tohto ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikuje účastníka napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne. V zmysle judikatúry ÚS SR (sp. zn. IV. ÚS 16/2012) sú právny názor a hodnotiace úsudky súdu vlastné až samotnému rozhodnutiu vo veci, nie však postupu v zmysle ust. § 118 ods. 2 OSP (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/3/2016 z 22. marca 2017, sp. zn. 5Cdo/211/2013 z 13. mája 2014). Pri výkone spravodlivosti súd nesmie byť obmedzovaný tak pôvodnými predbežnými závermi o skutkovej stránke veci, ako ani prípadným vlastným predbežným právnym posúdením. Podľa názoru dovolacieho súdu dovolatelia neodôvodnene namietali, že nedodržaním procesného postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP bolo porušené ich právo na spravodlivý proces.“

37. Žalovaný v odvolaní namietal, že postup okresného súdu bol v rozpore aj s ust. § 182 CSP. Opätovne sa krajský súd oboznámil so Zápisnicou o súdnom pojednávaní zo dňa 06.05.2021, obsahom ktorej je výzva súdu v zmysle ust. § 182 CSP. Po tejto výzve súdu je zaprotokolovaný prednes právneho zástupcu žalobcu a právnej zástupkyne žalovaného.

38. Vzhľadom k uvedenému a zistenému krajský súd konštatuje, že pred okresným súdom nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by bolo žalovanému znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

39. V hmotno-právnej rovine pre posúdenie odvolacích dôvodov žalovaného bolo podstatné a určujúce ust. § 428 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

40. Ustanovenie § 428 Občianskeho zákonníka nadväzuje na ust. § 427 Občianskeho zákonníka. Práve v ust. § 428 Občianskeho zákonníka sú uvedené liberačné dôvody zbavenia sa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, a to, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke a bola spôsobená tzv. neodvratiteľnou udalosťou - zásah zvonku (prírodné sily, zásah zvierat). Z ustanovenia § 428 prvá veta Občianskeho zákonníka však vyplýva, že liberácia nie je možná, ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Pojem o škode spôsobenej okolnosťami, majúcimi pôvod v prevádzke, má na mysli okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou.

41. Podľa výsledkov dokazovania bolo nesporné, že dňa 11.10.2018 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle BMW 318d, ktorú si uplatnil žalobca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.11.2019, ktorou poškodený postúpil pohľadávku žalobcovi ako postupníkovi. Ku škodovej udalosti došlo tak, že vodič motorového vozidla Škoda Octavia sa snažil rýchlo zareagovať na vzniknutú náhlu situáciu na ceste, kedy neznáme protiidúce vozidlo prešlo do protismeru. Vodič motorového vozidla Škoda Octavia sa snažil vyhnúť zrážke a zachytil kolesami označovací baner, ktorý následne odhodilo do jazdnej dráhy za ním idúceho motorového vozidla BMW 318d. Motorové vozidlo Škoda Octavia narazilo do podstavca prenosnej dopravnej značky, ktorý odhodilo do jazdnej dráhy za ním idúceho motorového vozidla BMW 318d, na ktorom vozidle došlo ku škode, ktorá predstavovala žalobný nárok. Škodová udalosť, z ktorej vznikol nárok na náhradu škody, bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. Vzhľadom k popisu a zisteniu škodovej udalosti je zrejmé, že škoda bola spôsobená okolnosťou, ktorá mala pôvod v prevádzke, a preto tejto zodpovednosti sa žalovaný nemohol zbaviť. Vecne správne zistil a konštatoval okresný súd, že škoda bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, a preto nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného, ktorý namietal, že škodová udalosť mala byť spôsobená okolnosťou, ktorá nemala pôvod v prevádzke. K obrane žalovaného krajský súd uvádza, že žalovaný len tvrdil spoluzavinenie vodiča poškodeného motorového vozidla BMW 318d, ktoré však bližšie nedefinoval a ani nepredložil k tomu žiaden dôkaz. V podstate sám žalovaný v Oznámení o ukončení likvidácie škodovej udalosti bez poskytnutia poistného plnenia, datovaného dňom 13.12.2018 (č.l. 14 - 16 spisu) potvrdil situáciu, že prvotnou príčinou škodovej udalosti bol stret motorového vozidla Škoda Octavia s prenosnou dopravnou značkou, ktorá v dôsledku tejto zrážky bola odhodena do jazdnej dráhy motorového vozidla BMW 318d, t.j. prvotnou príčinou odhodenia bol stret vozidla s dopravnou značkou. Okresný súd skonštatoval, že bola tu daná okolnosť, ktorá mala pôvod v prevádzke, keďže samotným pôvodom bola hybná sila motorového vozidla Škoda Octavia, ktorou kolesá motorového vozidla zachytili baner, ktorý následne spadol do jazdnej dráhy a poškodil tak motorové vozidlo BMW 318d, na ktorom škoda nebola sporná. Okolnosť, ktorá spôsobila škodu, mala pôvod v prevádzke a táto bola v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Okresný súd správne konštatoval, že bol to práve vodič motorového vozidla Škoda Octavia, ktorý prevádzkou tohto vozidla spôsobil vznik škody na motorovom vozidle BMW 318d, keď okolnosťou, majúcou pôvod v prevádzke motorového vozidla Škoda Octavia bol zachytený baner vodičom vozidla Škoda Octavia, ktorý spadol, resp. ho odhodilo do jazdnej dráhy pred vozidlo poškodeného, t.j. pred vozidlo BMW 318d, ktoré do neho narazilo. V bezprostrednej priamej príčinnej súvislosti s touto okolnosťou nastala škoda na motorovom vozidle BMW 318d, ktorá bola poškodeným postúpená na žalobcu. Ak okresný súd napadnutým rozsudkom uplatnenú škodu žalobcovi priznal, tak podľa názoru krajského súdu vecne správne rozhodol. Krajský súd nezistil relevantnosť ani jedného z odvolacích dôvodov žalovaného, preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.